

Ο πρώτος λόγος αντλείται από εσφαλμένη ερμηνεία εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου του άρθρου 3, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή⁽¹⁾. Η Επιτροπή δεν επέτρεψε στην επιτροπή διαχειρίσεως να εξετάσει, εμπροθέσμως, όλα τα απαραίτητα στοιχεία, περιλαμβανομένων των συντελεστών επιστροφών, ώστε να γνωμοδοτήσει επί του σχεδίου κανονισμού.

Ο δεύτερος λόγος αντλείται από εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 164, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1234/2007 του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2007, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των γεωργικών αγορών και ειδικών διατάξεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα («Ενιαίος κανονισμός ΚΟΑ»)⁽²⁾. Η αναιρεσείουσα διατείνεται, μεταξύ άλλων, ότι το Γενικό Δικαστήριο κακώς χαρακτήρισε «ως περιοδικό γεωργικό μέσο» τον εκτελεστικό κανονισμό 689/2013.

Ο τρίτος λόγος αντλείται από ελλιπή ή ανεπαρκή αιτιολογία του εκτελεστικού κανονισμού 689/2013 και αφορά, μεταξύ άλλων, τον χαρακτηρισμό του ως «τυποποιημένου χαρακτηρισμού» και την αιτιολογία του «μηδενικού» συντελεστή επιστροφών. Επιπροσθέτως, ο τρόπος καθορισμού των συντελεστών επιστροφών εκφεύγει του δικαστικού ελέγχου. Η αιτιολογία της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως περί της διαδοχικής μείωσης των συντελεστών επιστροφών είναι αντιφατική.

Ο τέταρτος λόγος αντλείται από παραβίαση του νόμου ή πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν ερμήνευσε ορθώς τα κριτήρια του άρθρου 164, παράγραφος 3, του κανονισμού 1234/2007. Συγκεκριμένα, το Γενικό Δικαστήριο επικύρωσε, βάσει ορισμένων κριτηρίων, τον αυθαίρετο και χωρίς αιτιολογία συνυπολογισμό εκ μέρους της Επιτροπής της περιόδου αναφοράς 2009-2013, ήτοι ιδιαίτερα μακράς και παλαιάς περιόδου, αντί για το έτος 2013 όπως απαιτούσαν οι σχετικές διατάξεις και, μεταξύ άλλων, το άρθρο 164, παράγραφος 3, στοιχείο α', του κανονισμού 1234/2007. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε επίσης σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κρίνοντας, μεταξύ άλλων, ότι η διαφορά των τιμών των πουλερικών Βραζιλίας δεν συνεπάγεται κατ' ανάγκη επιστροφές κατά την εξαγωγή προς διασφάλιση της ισορροπίας της αγοράς της Ένωσης στον τομέα του κρέατος πουλερικών καθώς και τη φυσική εξέλιξη στον τομέα των τιμών και του εμπορίου. Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο αναγνώρισε ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη προβάλλοντας ενώπιόν του διαφορετικά επιχειρήματα από αυτά που προέβαλε ενώπιον της επιτροπής διαχειρίσεως.

(¹) ΕΕ L 196, σ. 13.

(²) ΕΕ L 55, σ. 13.

(³) ΕΕ L 299, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης (Ελλάδα) την 1η Απριλίου 2016 — Ovidiu-Mihaita Petrea κατά Υπουργού Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης

(Υπόθεση C-184/16)

(2016/C 211/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης (Ελλάδα)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτών: Ovidiu-Mihaita Petrea

Καθού: Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν τα άρθρα 27 και 32 της Οδηγίας 2004/38/ΕΚ⁽¹⁾, ερμηνευόμενα υπό το φως των άρθρων 45 και 49 της ΣΛΕΕ και ενόψει της διαδικαστικής αυτονομίας των κρατών μελών και των αρχών της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της χρηστής διοίκησης, την έννοια ότι επιβάλλεται ή επιτρέπεται η ανάκληση της, ήδη χορηγηθείσας, κατ' άρθρο 8 παράγραφος 1 του π.δ. 106/2007, σε υπήκοο άλλου κράτους μέλους βεβαίωσης εγγραφής πολίτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η σε βάρος του επιβολή μέτρου επιστροφής από το κράτος υποδοχής σε περίπτωση που, μολονότι είχε εγγραφεί στον εθνικό κατάλογο ανεπιθύμητων αλλοδαπών με το μέτρο της απαγόρευσης εισόδου για λόγους δημόσιας τάξης και ασφάλειας, αυτός εισήλθε εκ νέου στο εν λόγω κράτος μέλος και προχώρησε στην έναρξη επιχειρηματικής δραστηριότητας χωρίς να τηρήσει την προβλεπόμενη, στο άρθρο 32 της Οδηγίας 2004/38/ΕΚ, διαδικασία υποβολής αίτησης άρσης της απαγόρευσης εισόδου, αναγόμενης της τελευταίας (απαγόρευσης εισόδου) σε αυτοτελή λόγο δημόσιας τάξης που δικαιολογεί την ανάκληση της βεβαίωσης εγγραφής πολίτη κράτους μέλους;

- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο παραπάνω ερώτημα, η περίπτωση αυτή ταυτίζεται με περίπτωση μη νόμιμης διαμονής του πολίτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο έδαφος του κράτους υποδοχής, ώστε να επιτρέπεται η, κατά το άρθρο 6 παράγραφος 1 της Οδηγίας 2008/115/ΕΚ⁽¹⁾, έκδοση πράξης επιστροφής από το όργανο το οποίο είναι αρμόδιο για την ανάκληση της βεβαίωσης εγγραφής του ως πολίτη της Ένωσης, μολονότι αφενός η βεβαίωση εγγραφής δεν αποτελεί, όπως παγίως γίνεται δεκτό, τίτλο νόμιμης διαμονής στη χώρα, αφετέρου στο προσωπικό πεδίο εφαρμογής της Οδηγίας 2008/115/ΕΚ υπάγονται μόνο οι υπήκοοι τρίτων χωρών;
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο ίδιο ερώτημα, αν οι αρμόδιες εθνικές αρχές, δρώντας στο πλαίσιο της διαδικαστικής αυτονομίας του κράτους μέλους υποδοχής, ανακαλέσουν, για λόγους δημόσιας τάξης και ασφάλειας, τη βεβαίωση εγγραφής πολίτη άλλου κράτους μέλους, που δεν αποτελεί τίτλο νόμιμης διαμονής στη χώρα, και ταυτόχρονα επιβάλλουν, σ' αυτόν, μέτρο επιστροφής, θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι πρόκειται, κατ' ορθό νομικό χαρακτηρισμό, για μία και μόνο διοικητική πράξη περί διοικητικής απέλασης των άρθρων 27 και 28 της Οδηγίας 2004/3 8/ΕΚ υποκείμενη σε δικαστικό έλεγχο υπό τις προϋποθέσεις των τελευταίων αυτών διατάξεων που θεσπίζουν αποκλειστικό, ενδεχομένως, τρόπο διοικητικής απομάκρυνσης πολιτών της Ε.Ε. από το έδαφος του κράτους μέλους υποδοχής;
- 4) Σε περίπτωση που η απάντηση επί του πρώτου και δεύτερου των προδικαστικών ερωτημάτων είναι είτε καταφατική είτε αρνητική, αντίκειται στην αρχή της αποτελεσματικότητας εθνική νομολογιακή πρακτική η οποία απαγορεύει στις διοικητικές αρχές και ακολούθως στα αρμόδια δικαστήρια, που επιλαμβάνονται της υπόθεσης, να εξετάζουν, στο πλαίσιο ανάκλησης βεβαίωσης εγγραφής πολίτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή επιβολής μέτρου απομάκρυνσης από το κράτος μέλος υποδοχής λόγω της ισχύος σε βάρος του υπηκόου άλλου κράτους μέλους μέτρου απαγόρευσης εισόδου στο εν λόγω κράτος μέλος, το κατά πόσο τηρήθηκαν κατά την έκδοση της εν λόγω απόφασης απαγόρευσης εισόδου οι διαδικαστικές εγγυήσεις των διατάξεων των άρθρων 30 και 31 της Οδηγίας 2004/3 8/ΕΚ;
- 5) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης επί του ανωτέρω ερωτήματος, συνάγεται από το άρθρο 32 της Οδηγίας 2004/38/ΕΚ υποχρέωση των αρμόδιων διοικητικών αρχών του κράτους μέλους να κοινοποιούν, σε κάθε περίπτωση, στον ενδιαφερόμενο υπήκοο άλλου κράτους μέλους την απόφαση απομάκρυνσης του σε γλώσσα την οποία κατανοεί, ώστε να δύναται λυσιτελώς να ασκήσει τα διαδικαστικά δικαιώματα που αντλούνται από τις εν λόγω διατάξεις της Οδηγίας, ανεξαρτήτως του αν υποβάλλεται σχετικό αίτημα από τον ίδιο;

(¹) Οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Απριλίου 2004 σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών (ΕΕ L 158 της 30.4.2004, σελ. 77)

(²) Οδηγία 2008/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών (ΕΕ L 348 της 24.12.2008, σελ. 98)

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Högsta förvaltningsdomstolen (Σουηδία) στις 4 Απριλίου 2016 — Boguslawa Zaniewicz-Dybeck κατά Pensionsmyndigheten

(Υπόθεση C-189/16)

(2016/C 211/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Högsta förvaltningsdomstolen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: Boguslawa Zaniewicz-Dybeck

Αναιρεσίβλητη: Pensionsmyndigheten

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 47, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού 1408/71⁽¹⁾ την έννοια ότι, κατά τον υπολογισμό της εγγυημένης συντάξεως που χορηγείται από τη Σουηδία, μπορεί στις περιόδους ασφάλισεως οι οποίες πραγματοποιήθηκαν σε άλλο κράτος μέλος να αναγνωριστεί συνταξιοδοτική αξία αντίστοιχη με τον μέσο όρο της αξίας που έχουν οι περίοδοι ασφάλισεως οι οποίες πραγματοποιήθηκαν στη Σουηδία όταν ο αρμόδιος φορέας προβαίνει σε αναλογικό υπολογισμό της συντάξεως σύμφωνα με το άρθρο 46, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού;